

Fecske

A large group of children, mostly girls, are gathered together, wearing various winter hats and costumes. In the center, a girl wears a tall, silver, cone-shaped hat with a tinsel band. To her left, a boy wears a red and white striped hat. In the foreground, a girl wears a mask with a large, orange, leafy or feathery headpiece. To her right, a boy wears a yellow mask with a straw-like headpiece. The children are dressed in winter jackets and scarves, suggesting a cold day. The background shows more children and a bright, possibly outdoor or well-lit indoor setting.

PRIMA

A feketicsi meggy fajtaelismerés után a figyelem középpontjába került, ezért fontosnak tartottam leírni, hogyan jutottunk el ideáig.

Már a Gazdakör megalakulása előtt is foglalkoztatott a gondolat, hogy tenni kellene valamit a feketicsi meggy megmentéséért addig, amíg nem késő. 2002-ben, amikor Fekete Géza alapító elnök kezdeményezésére megalakult a Gazdakör, már könnyebb volt, hisz mint kiderült sokan hasonlóan gondolkodtunk. Tudtuk, hogy egy igen értékes gyümölcs van a falu birtokában, mely évekig első és igen komoly jövedelem forrása volt úgy a gyümölcsösök tulajdonosainak, mint a szedőknek. Az 1970-es években már ötven vagonnyit vásárolt fel a szövetkezet (manapság elképzelhetetlen szervezéssel), emellett még a környező piacokat is mint Verbász, Kúla ellátták a szorgos feketicsiek, és mindez egy hét vagy tíz nap alatt megtörtént. Ilyenkor, ahogy mondani szokás a falu apraja-nagyja meggyet szedett.

Az utána bekövetkezett hanyatlás odáig vezetett, hogy a Horkai család kivételével általában mindenkinek csak néhány fája volt a ház előtt vagy a kertben. Ezeket a fákat mindenki a szerinte legjobbnak vélt meggyfa gyökérsarjaiból választotta.

Különböző kapcsolatokon keresztül sikerült eljutnunk a Minisztériumba, azaz személyesen Ivana Dulić Marković miniszter asszonyhoz. Fekete Géza, Tóth János, Kelemen László és én voltunk a küldöttség tagjai. Na meg az a vesszőkosár, amit Kelemen Laci megtöltött szalmával, majd tele rakta különböző termékekkel, mint a meggyálinka, meggykompót, meggyekvár, meggybor és hát szőlőből készült feketicsi bor, néhány szőlővesszővel is díszítve már igen jól nézett ki, amit a miniszter asszony is őszintén méltatott.

Mivel kelőképpen nem tudtuk meggyőzni a miniszter asszonyt és a Minisztériumot, ezért fordultunk dr. Apostol Jánoshoz, aki Európában a meggy- és cseresznye nemesítés legkiválóbb szakembere. A meggy addigra már leért, várnunk kellett a következő szezoniig, amikor szüret előtt álltak a fák. Apostol

tanár úr meglepetésemre az első telefonbeszélgetés után elfogadta a meghívást. Miután látta, hogy komoly dologról van szó, akkor az utcákat bejárva a kilenc legértékesebb fát megjelölte. Ezeket a fákat Kókai Zoltán, temerini faiskola tulajdonos szemzésével szaporította, az egyik ilyen kiválasztott fának az oltványa a most elismert Prima is. Apostol tanár úr szerint a mi meggyünk is, a szakma szerint a bosnyák meggyek csoportjába tartozik. Magyarországon is vannak fajták, melyek ehhez a csoporthoz tartoznak, és a legenda szerint a Bosznia területén, az osztrák-magyar hadsereget szolgáló katonák hozták át az első gyökérsarjakat. Ez azt jelenti, hogy mi elődeink is körülbelül már 100 éve szaporítják, válogatják a különböző fák sarjait, melyek közé magról kelt egyedek is keveredtek, és így lett még sokszínűbb a meggy.

Öt évvel ezelőtt 75 oltványt adtunk le a Minisztériumnak, melyeket öt meggytermő vidéken ültettek ki és hasonlítottak össze a nálunk eddig elismert fajtákkal, és csak ez után ismerték el. Időközben a Budapesti Corvinus Egyetem zentai tagozatán dr. Sipos Béla Zoltán mentor segítségével Horkai Zsolt, majd Bácsi Balázs diploma munkái is bizonyították, hogy rendkívülien jó a feketicsi meggy beltartalma. Meg kell még említeni, hogy a Meggy napokon az ünnepi rész mellett minden évben szervezünk szakmai tanácskozást is, ahol a legnevesebb hazai- és magyarországi szakemberek véleményét hallhatjuk.

Elődeink munkáját olyan módon tudjuk tovább vinni, ha befejezzük a fajtaelismerést és táj jellegének levédését, így a meggy lehetne újra a feketicsiek jelentős bevételi forrása. Fajtatulajdonosként a Minisztériumba a Gazdakör van bejegyezve.

Minisztérium előírása szerint a fajta elnevezése nem tartalmazhat magában település vagy földrajzi elnevezést, ezért nem lehetett például: Feketicsi Fekete, és egyszerűen a Prima nevet választottuk, melynek jelentése kiváló, elsőrendű, a legjobb minőségű.

V I S S Z A P I L L A N T Ó

A HELYI KÖZÖSSÉG HÍREI

- elkezdődtek a munkálatok a Kultúrotthon udvarán lévő segédépületnek a lebontásán, mivel a már említett határon átnyúló nyertes pályázatunk (IPA) megvalósításának ideje beindult, melyen belül a tájház megépülése a célunk, a tervek szerint az ünnepélyes átadás szeptember végére várható

- megépült a talpazata a harmadik üdvözlő tábláknak, melyet Szentamás irányából helyeztük el a főút mellé, ezáltal a településünk bejövő és kimenő útvonalain köszöntünk mindenkit 4 nyelven (magyar, szerb, angol és német)

- amint az időjárási viszonyok lehetővé tették, szeméthyűtési akciót szerveztünk a Bácsfeketehegyet és Verbászt összekötő út mellett, ugyanis ez a lokáció teljesen megfelel számos embernek, hogy a háztáji hulladékát a gépjármű ablakán keresztül az árokba, útpadkára dobja, de sokan még arra sem lusták, hogy kitalicskázzák a

falú szélére. Ennek „köszönhetően” a megtisztított (kb. 150 méteren) szakaszon EGY egész piros(7t) pótkocsi szemet gyűlt össze.

- a Fecske előző számában már előre jeleztük, hogy folytatódik a kútúrás a 2212/8-as számú parcellán, ez így is történt, már a kút mosatásánál tart a kivitelező

- sajnos a megnövekedett csapadék mennyiség nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a szemételep sarkától (itt végződik a kővel feltöltött rész), sártenger alakult ki, ami igencsak megnehezíti a rakományok leürítését a megfelelő helyre, ezáltal a szemnek nem igazán kellemes látványt nyújtanak az ide-oda letúrt „kupacok” halmazai, azonban amint megfelelő körülmények mutatkoznak a munkagépek „bevetésére” ezt a helyzetet is kiküszöböljük

Juhász Attila

AZ IZIDA HÍREI

„Nem kétséges, hogy az életünk utazásból és állandó harcából áll”. Ez legjobban észrevehető amikor a családban egészséges kisbaba helyett sérült csecsemő érkezik. Az egész családot sokkolja egy beteg gyermek érkezése. A betegség, a sérülés ténye megijeszti a szülőket, és minél nagyobb a baj, annál nehezebb az elfogadása. A szülők azonban, ahogy az élet más területein is, hamarabb lépnek túl a sokkon és a gyakorlati feladatok megoldásába temetik a fájdalmukat. Minden erővel a kicsire koncentrálnak, szinte szimbiózisba kerülnek a sérült gyermekkel. Sok anyának, közöttük nekem is a gyermekünk születése után a szembesüléstől az elfogadásig hosszú út vezetett. A családok többsége ritkábban jár együtt nyaralni, nem látják biztosítottak a fogyatékossgal élő gyermek jövőjét, a testvérek pedig érdekelve érzik magukat a sérült gyermek jövőbeni életének biztosításában a nekik járó anyagi javak mértékével azonban nem elégedettek. Sok mindent kell azért tenni, hogy minden probléma megoldhatóvá váljon, hogy a szülők, a nagyszülők és a testvérek elfogadják és feldolgozzák helyzetüket, valamint félelem nélkül nézzenek a jövőbe. Itt látom a fontosságát az Izida szervezet létezésének melynek a „Jövőképe”: minden sérült embernek joga van a teljes élethez. A „küldetése”, hogy dolgozzon a fogyatékos emberek elfogadottságának növelése érdekében, és a „célja” a szervezetnek, egy olyan integrált közeget teremteni, ahol az értelmi és testi fogyatékos emberek pozitív társadalmi szerepekben, önálló, autonóm személyiségként mutathatják meg magukat, mivel tudjuk, hogy tagjaink között mozgásfogyatékos, ép, látás, és halláskárosult, értelmileg akadályozott, valamint egyéb mássággal élő emberekkel találkozhatunk.

Napköziben, amely a szervezet keretein belül működik, sérült fiatalok aktívan tölthetik el napjaikat. Az egyesület épületein kívül szervezett kulturális, versenyeken, bálakon és kirándulásokon vehetnek részt, az intézményen belül pedig lehetőség van képességeiknek megfelelő munkavégzésre, aktivitásra. A napközi és a munkatársainak hitvallása: nem az a legfontosabb, *hogy a fiatalok értelmi képességei alacsonyabbak az átlagnál, hanem az, hogy embertársi kapcsolataikban kiegyensúlyozott, teljes életet éljenek ezzel együtt a fiatalok szülei, hozzátartozói számára is lehetőséget kívánunk adni ahhoz, hogy továbbra is aktív tagjai lehessenek a társadalomnak.* „Az életben a hátrányos helyzet csak akkor hátrány, ha annak fogjuk fel.” Erre szeretnénk rámutatni mi is amikor részt veszünk különböző rendezvényeken, farsangon, színjátszó és szavaló, kulturális vagy sport programokban. Jó érzés volt részt venni egy jótékonysági bálon is melyet Bajsán szerveztek meg az Izida megsegítésére. Találkozni és látni a segítőkész embereket, akik hisznek abban, hogy egy kis összefogással lehet segíteni a rászorulóknak sokban segítettek a céljaink megvalósításában. Az Ők jóvoltából egy jól sikerült rendezvényen vettünk részt, amelyre a szervezetünkben 16 hátrányos helyzetű fiatal és nevelőik vettek részt. Jó hangulatban telt el az est. Öröm volt látni a vidám éneklő, táncoló és muzsikáló fiatalok arcát és ugyanakkor megelégedetten, örömmel távozni a rendezvényről. Szenttamáson barátainkkal ünnepeltük a Bálint napot, a szerelmesek napját. A „Gyöngy” szervezet tagjai látták vendégül kis csapatunkat és minden leányunk egy szál vörös rózsát kapott.

lyozott, teljes életet éljenek ezzel együtt a fiatalok szülei, hozzátartozói számára is lehetőséget kívánunk adni ahhoz, hogy továbbra is aktív tagjai lehessenek a társadalomnak. „Az életben a hátrányos helyzet csak akkor hátrány, ha annak fogjuk fel.” Erre szeretnénk rámutatni mi is amikor részt veszünk különböző rendezvényeken, farsangon, színjátszó és szavaló, kulturális vagy sport programokban. Jó érzés volt részt venni egy jótékonysági bálon is melyet Bajsán szerveztek meg az Izida megsegítésére. Találkozni és látni a segítőkész embereket, akik hisznek abban, hogy egy kis összefogással lehet segíteni a rászorulóknak sokban segítettek a céljaink megvalósításában. Az Ők jóvoltából egy jól sikerült rendezvényen vettünk részt, amelyre a szervezetünkben 16 hátrányos helyzetű fiatal és nevelőik vettek részt. Jó hangulatban telt el az est. Öröm volt látni a vidám éneklő, táncoló és muzsikáló fiatalok arcát és ugyanakkor megelégedetten, örömmel távozni a rendezvényről. Szenttamáson barátainkkal ünnepeltük a Bálint napot, a szerelmesek napját. A „Gyöngy” szervezet tagjai látták vendégül kis csapatunkat és minden leányunk egy szál vörös rózsát kapott.

Húsvétra készülve!

Márciusban a Nemzetközi nőnapra és a közelgő Húsvéti ünnepekre készülünk! A kézműves műhelyeinkben nagyon szorgalmasan készülnek az ajándékok. Már a tojásfestés is elkezdődött. A húsvéti tojás, piros tojás: húsvéti szimbólum, eredetileg csak pirosra festve, később minden más színben, díszítve is. - Maga a tojás a legrégebb húsvéti eledelek egyike; az életnek, az újjászületésnek archaikus jelképe. A húsvét a keresztények legfontosabb ünnepe, de a tavaszvárás, a tavasz eljövételének ünnepe is, amelyet március vagy április hónapban tartanak. A Biblia szerint Jézus – pénteki keresztre feszítése után – a harmadik napon, vasárnap feltámadt.

MINDEN KEDVES OLVASÓNAK KELLEMES
ÜNNEPEKET KÍVÁNUNK!

A GAZDAKÖR HÍREI

A Fecske előző számában előrevetítettem a Háló Vajdasági Fejlesztési Alapítvány és a Gazdakör közös tervezett eseményét. Egy előadássorozatot harangoztam be akkor, ugyanis lapzártá miatt csak a tervekről írhattam. Most viszont örömmel jelentem, hogy a terv az említett formában meg is valósult. Tudományos újdonságokról hallgattunk előadássorozatot február 9-én, az ebédszünetben pedig a Losonci Imre által elkészített birkapörköltet fogyasztottuk el. Jelenlevő vendégeink Kishegyesről, Topolyáról és Szenttamásról is dicsérték a kiváló ételt.

A szerda esték továbbra is folytatódtak, ahol kimagaslóan értékes volt a február 20-án megtartott előadás. Vendégünk volt ugyanis azon az estén dr. Dienes Dénes a magyar Kukorica Klub elnöke, aki versenyre hívott bennünket a kukoricatermelésben, majd munkatársa Sándor Ervin tanított minket helyes tápanyag gazdálkodásra a termőtalajban hosszútávon. Az esti előadást sokunk által már jól ismert dr. Berényi János professzor, genetikus tetőzte, és nyugodtan leírhatom, hogy lenyűgözött bennünket az ő általa már jól ismert előadásstílusával. Őt arra kértük,

hogy vázolja fel nekünk a génmódosított vetőmagok jelentőségét, pro és kontra. Ezúttal is hálásan köszönjük előadóinknak, hogy elfogadták meghívásunkat.

A következő téma, amit most világgá szeretnék kürtölni, az nem más, mint a feketicsi meggy fajta- és tájjelleg elismerése. Mi már régen tudjuk, különösen azok, akik régebben születtek, hogy ilyen beltartalmú korai és vegyszermentes meggyfajta nincs Szerbiában, de még a szélesebb régióban sem. Mindez február elsején bizonyítást is nyert. Ugyanis a Mezőgazdasági Minisztérium fajta elismeréssel megbízott szakemberei kimondták, papírra vetették, hogy a feketicsi meggy „Prima” néven fajta és tájjellegét kapott.

Ennek az elismerésnek, ami az előző önkormányzat segítségével születhetett meg, azért is örülünk, mert a hivatalos fórumoknál kb. 9 éves utánajárás zárult le. Ezt a csaknem egy évtizedes történelmet Bácsi Gábor, gazdakörünk oszlopos tagja vállalta magára, aki személyesen koordinálta az eseményeket. Ezúttal is köszönjük neki.

Merem állítani, hogy van remény arra, hogy fokozatosan visszaállítsuk a feketicsi meggy valamikori fénykorát. Az előbbi bizonyítandó, hogy amióta a nagy nyilvánosság is megismerkedhetett azzal, hogy a **bácsfeketehegyi meggy** az elismerés után a **Gazdakör tulajdona**, sokan érdeklődtek nálam telefonon a facsemeték beszerzésének lehetősége felől. Sajnos megjelent a Községi hírlapban már egy írás, amit mi magyarul úgy mondunk, hogy más tollával való ékeskedés. Megjelent két név a községi vezetőségéből a feketicsi meggyel kapcsolatban, amihez semmi közük.

Tisztességesebb volna objektíven szerkeszteni ezt a hírlapot.

A következő gondjaink pedig a határrendezéssel kapcsolatosak. Sokan fordulnak hozzám kérdéssel, hogy vessenek-e és hova többéves takarmánynövényt, mint pl. a lucerna. Sajnos, konkrét, kézen fogható választ nem tudok adni, mert én sem kaptam az illetékesektől.

Írásomban van öröm is, meg panasz is, de szírintem ez így objektív. A következőkben március 8-án este a Kultúrotthonban megünnepeljük a Gazdakörösök feleségeit és a Gazdakör hölgytagjait. Egy kicsit klasszikus, egy kicsit batyubál formájában, élőzenével, mint a hagyományos disznótoros estén. A hölgyeknek meglepetéssel készülünk, ide várjuk a Hestia nőegylet tagjait is, mint velünk együttműködő civil szervezetet.

Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, решавајући по захтеву бр. 320-04-08238/2008-08, на основу члана 8. Закона о министарствима («Службени гласник РС», бр. 72/2012), 19. Закона о признавању сорти пољопривредног биља («Службени гласник РС», бр. 30/2010) и члана 192. Закона о општем управном поступку («Службени лист СРЈ», бр. 31/2001), директор Управе за заштиту биља на основу решења министра Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде број: 021-02-1/2009-11 од 09.01.2009. године доноси:

РЕШЕЊЕ

1. Признаје се новостворена домаћа сорта вишње (*Prunus cerasus* L.) под називом **Prima**.
2. Стваралац односно власник новостворене домаће сорте из тачке 1. овог решења је Удружење пољопривредника Фекетић, Братсва 30, 24323 Фекетић.
3. Признава сорта из тачке 1. овог решења уписује се у Регистар сорти пољопривредног биља.
4. Одржавање сорте из тачке 1. овог решења ће се вршити у оквиру Удружење пољопривредника Фекетић, Братсва 30, 24323 Фекетић.

Образложење

Удружење пољопривредника Фекетић, Братсва 30, 24323 Фекетић, поднео је захтев број: 320-04-08238/2008-08 од 03.11.2008. године, за признавање новостворене домаће сорте вишње (*Prunus cerasus* L.) пријављене под називом «Фекетићка вишња».

По разматрању података наведених у захтеву, као и података садржаних у документацији која је приложена у захтев, новостворена домаћа сорта је испитивана у периоду родности у 2008-2012 години.

Сорта је испитивана без сорте стандард.

На основу разматрања резултата двогодишњег испитивања новостворене домаће сорте, Комисија за признавање сорти коштичавих врста воћака на седници одржаној 1.02.2013. године, предложила је да се новостворена домаћа сорта вишње призна јер има добре органолептичке особине и отпорност према болестима.

Новостворена домаћа сорта **Prima** настала је као спонтани сејанац

Стандардни узорак сорте из тачке 1. овог решења за контролу одржавања се налази у референтној колекцији у Институту за воћарство Чачак, Краља Петра I/9, 32000 Чачак.

Стандардни узорак сорте из тачке 1. овог решења се може употребити и у друге сврхе везане за признавање сорти.

MEZŐŐR JELENTI

2012 szeptembere óta **Tüskei Béla** látja el a mezőőr feladatát Bácsfeketehegyen, erről az elmúlt félévről beszélgettünk, milyen volt a tavalyi ősz és a tél, falunkban és a határban.

- Aminek mindannyian örülhetünk, hogy a juhterelő nomádok csupán áthaladtak a Bácsfeketehegyi- Verbászi határáton, de nem telepedtek le nálunk és ezzel nem okoztak nagy károkat. Hasonló észrevételük volt a kishegyesi és szeghegyi mezőőröknek is. Kijelenthetjük, hogy a község területén nem voltak nálunk telelő nomádok.

- A hideg ősz és tél alatt mindig megsaporodnak a falopások, ez az idén sem volt másként, többnyire kerékpárral vitték a kéve gallyat, nem nagy mennyiség, de már ez is lopásnak számít, akik vették a fáradságot és bementek a Helyi Közösségbe, kaptak kijelölt tisztításra váró területet pl. a temetőben, ahonnan vihettek tűzrevalót ingyen.

- A tél beálltával, idén is voltak, akik nem takarították járdájukat, ezek többnyire olyan házak előtt maradt el, ahol a tulajdonos nem ott él. Egy-egy

lakatlan ház tulajdonosát hosszú utánajárással tudtunk felkutatni, ám a járdaletakarítási felszólítások után eleget tettek ennek.

- A kóbor kutyák jelenléte falunkban örökös probléma. A Helyi Közösség évente többször is szolgálatát veszi egy verbászi cégnek, akik befogják a kóbor kutyákat Bácsfeketehegyen, ám mindig jelennek meg újak, kimondottan oltás-szezon közeledtével. Egy jó hír viszont azoknak a gazdáknak, kiknek a házi kedvencük elkóborolt, kiszökött, elveszett, hogy a verbászi cég, menhelyre viszi az ebeket, és ott a gazdája átveheti a kutyát.

- Mint, mezőőr, és mint vadász a határban figyelem a vadállományt is, sajnos a tavalyi hosszú tél, majd nagy szárazság megtette a hatását, nagymértékben csappant a nyúl és őz állományunk, annak ellenére, hogy a helyi „Szarvas” vadászegyesület, télen élelemmel, nyáron vízzel látta el a vadakat. Ezt a munkát folytatják az idén is.

fekete h.

Mátyás napi borkóstoló

Sikeresen megtartottuk a Mátyás napi borkóstolót február 23-án. Most már tényleg hagyományossá nőtte ki magát ez a baráti kapcsolattartás, jó birka-paprikás mellett a borkóstolás. Azt mondták a vendégeink, a környék szőlészei és borászai, hogy számon tartásuk ezt a dátumot, mert úgy érzik, hogy hiányozna az életükből ez a jó hangulatú baráti kapcsolattartás. Az előbbi alátámasztandó adat, hogy több mint 170-en voltunk jelen.

Itt kell még köszönetet mondanom a **Hestia** nőegylet tagjainak a készséges közreműködésükért.

O.K.

FEBRUÁRI VIGADALOM

Ha valaki még emlékszik a tavalyi februárra, amikor a karneváli felvonulást el kellett halasztani, mert akkora volt a hó meg a hideg, hogy még oktatás sem volt az iskolákban, akkor az idén új körülmény alakult ki, amikor a szülők jogosan aggódtak már kora reggel. Esik az eső.

A nyertes IPA pályázat keretein belül különböző kulturális tevékenységeket is meg lehet és meg kell valósítani, a karnevált is.

Az iskola diákjai, a civil szervezetek közül az Izida, a Nagycsaládosok és a Feketics M.E. tagjai a karneválra készülődtek a karnevál hetében. Szorgosan készítették a maszkokat, hogy minél szebbek és egyedibbek legyenek. A kultúrotthon nagytermében minden talpalatnyi hely foglalt volt és csodák csodájára senki nem szaladgált, panaszkodott vagy más egyébbel foglalkozott, kivéve a maszk készítésével. Nagyon jó volt látni az óriási erőbevetést. A kétóránra tervezett munkát már egy jó óra alatt elkészítették. Mindenki hazavitte a maszkot, hogy odahaza még szépítsen rajta. Szombat reggel meg esik az eső.

Nagyon el voltam keseredve, mindaddig, amíg fél kilenckor lementem a „tüzibe” és már 31 felvonulót ott várt bennünket, pedig a gyülekezés 9.00-9.30-ig volt meghirdetve. Láttam a karneválosok nagyon szerették volna megmutatni a műveiket.

A művelődési otthon megtelt maszkos fiatalokkal. Az első rendezvényt meg lehetett nyitni és indulhatott az IPA program.

A kishégyesi önkormányzat polgármester asszonya dr. Celluska Frindrik Erzsébet nem hiába utazott esőben Bácsfeketehegyre, hatalmas tömeg előtt mindenki nagy örömeim, hivatalosan megnyitotta a programot. Az elmaradhatatlan karneváli fánk és tea mindenkinek nagyon ízlett.

Este a karneváli nap szellemében maszkabálát rendeztek nagy sikerrel.

Valahogy úgy érzem, hogy ezen a napon a bácsfeketehegyi fiatalok újból bizonyosságot tettek élni akarásból, kitartásból, hagyományápolásból.

Újból megbizonyosodtam, hogy jól neveljük gyermekeinket.

BOJTOS B.

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Kishegyes, 2013. február 26. – Megújul a Vajdasági Magyar Szövetség (VMSZ) Kishegyesi Községi Szervezete. A mai napon a VMSZ Kishegyesen sikeresen fejezte be a tisztújítási folyamatot. A községi szervezet elnöksége Juhász Bálintot bízta meg a szervezet vezetésével. Bácsfeketehegyen Kovács Károlyt elnökké, Krisztián Irént és Hallgató Sándort alelnökké választották. Kishegyesi helyi szervezetben elnöknek Linka B. Gabriellát, alelnökeinek Szűgyi Istvánt és Sándor Istvánt választották.

A VMSZ Kishegyes községben az elkövetkező időben konstruktív ellenzékként fog tevékenykedni és részt venni a képviselő testület munkájában. A VMSZ támogatni fog minden olyan törekvést, amelynek célja az életszínvonal növelése, befektetők idevonzása és új munkahelyek nyitása, az ivóvízellátás javítása, beruházások meg-

valósítása, a közbiztonság növelése vagy a lakosság életkörülményeinek más módon történő javítása. Ugyanakkor rá fogunk mutatni az önkormányzat és más intézmények mulasztásaira, munkájában tapasztalható visszásságra vagy kezdeményezések hiányára. A VMSZ fontosnak tartja, hogy újra közvetlen kapcsolatot alakítson ki a polgárokkal, meghallgatva véleményüket, aktívan részt vállalva problémáik megoldásaiban. Ugyanakkor keresni fogjuk az együttműködést a községben működő más politikai szervezetekkel, akiknek törekvései illeszkednek a VMSZ programjához.

Bővebb információ:

024/553-801

office@vmsz.org.rs

www.vmsz.org.rs

064-253-94-99

Őszre iskolába indulok.

Már nagy vagyok!

„Örök életében senki csak óvodás nem lehet. Akik hatévesek lettek, nem kaptak tovább helyet, hát egy szép napon elhagyták sokan ama fényességes, vigasságos termeket. Társaikkal kezét fogtak, iskolába iratkoztak.”

Kormos István

Tisztelt Szülők!

Komoly és örömteli kihívás előtt állnak. Iskolába indul gyermekük és - bizonyos értelemben - velük együtt Önök is.

Ünnep ez minden családban, ünnep ez minden közösségben. A nemzeti közösségben is. Féltő ünnep. Ilyenkor tudjuk görcső alá venni hányadán is állunk önmagunkkal. Hányan is vagyunk, akik nyelvünket, kultúránkat élteik és ápolják, hányan is vagyunk, akik a magyar közösséghez tartozónak élik meg

magukat és utódaikat.

Szeretnénk Önt is és gyermekét is ebbe a táborba tudni, ebben a táborban köszönteni.

A Magyar Nemzeti Tanács, a szerbiai magyarok választott Önkormányzata átfogó beiskolázási programot készített, amellyel a magyar oktatás hatékonyságán túl, számos kedvezményt, előnyt kínál azoknak, akik magyar osztályba iratják gyermeküket.

Közvetlen kedvezmények, támogatások, amelyek csak a magyar nyelven tanulóknak elérhetőek:

- **Oktatás-nevelési támogatás:** Megközelítőleg évi 75 Euró-s támogatásban részesül minden iskolaelőkezőítő óvodás és iskolás a CMH irodák közreműködésével.

- **Elsősök külön beiskolázási csomagja:** Minden olyan elsős, aki idén magyar tannyelvű osztályba indul, értékes (kb. 40 Euró értékű) tanszercsomagot kap a Magyar Nemzeti Tanácstól, amely a hangszertől, a képzőművészeti felszereléstől kezdve szinte mindent tartalmaz, ami az

iskolakezdezéshez szükséges.

- **Iskolabusz program:** Elsősorban azoknak az elsős kisdíákoknak szervezzük meg, akik a lakóhelyükön kívül járnak magyar osztályba. Ingyenes, biztonságos az otthontól az iskoláig szállító iskolabuszt biztosítunk.

További tájékozódás céljából forduljon az MNT Közigazgatási Hivatalához az alábbi elérhetőségek egyikén:

Magyar Nemzeti Tanács

Cím: Ago Mamuzić u. 11/II.

24000 Szabadka

Tel.: 024/524 – 534

e-mail: office@mnt.org.rs

Honlapcímünk: www.mnt.org.rs

KÖSZÖNJÜK A TÁMOGATÁST!

BETHLEN GÁBOR
Alap

Szekeres László Alapítvány - Szabadka és a **Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.** – Budapest pályázatán a „Zöld Dombok” környezet és közösségfejlesztési szervezet 74.420,36 dinárt nyert, a „Fecske” októberi, novemberi, decemberi ünnepi dupla szám, és februári nyomdaköltségének támogatására.

Köszönjük!

SEKERES LÁSZLÓ
ALAPITVÁNY

HÍREK AZ IPARI PARKBÓL

Február 19-én látogatást tett nálunk a **Die Presse** osztrák gazdasági lap külpolitikával foglalkozó riportere **Jutta Sommerbauer**. Elsődleges feladata a vajdasági gazdaság feltérképezése volt, valamint beruházási lehetőségek bemutatása az osztrák érdeklődőknek.

Vajdasági tartózkodása folyamán beszélgetett Pásztor Istvánnal a vajdasági Tartományi Képviselőház elnökével, Goran Jesic-tyel a vajdasági Tartományi Képviselőház elnökhelyettesével, valamint Branislav Bugarskival a Tartományi Régióközi együttműködési és Helyi Önkormányzati Titkárral.

A program következő úti célja a Small Steps ipari park volt. Bemutattuk a projektet, terveinket és az eddig elért eredményeinket. Részletesen taglaltuk a lehetőségeket és az előnyöket, melyet leendő beruházóinknak kínálni tudunk. Látogatást tettünk a Júlia malomba, valamint bemutattuk az épülő Renesansa tézsta és kekszgyárat. Ezt követően fogadott bennünket Dr. Celluska

Frindrik Erzsábet polgármesterasszony, aki Kishegyes Község beruházási lehetőségeit tárta fel vendégünk számára. Látogatásának utolsó állomása a helyi osztrák vállalkozó, Hans Karall cége a bácsfeketehegyi Advance Agrifood volt.

A Renesansa tézsta- és kekszgyárban folynak a belső munkálatok és a beruházás fejlődése napról napra egyre látványosabb. Sajnos a Malom út állapota nagyban megnehezíti a közlekedést az ipari park szívében, hiszen a nagy esőzések következtében nagy a sár az úton. A Tartományi Gazdasági Titkár ígérete alapján idén tavasszal céleszközhöz juthat Kishegyes Község Önkormányzata, mely eszközökből kiépülhet a Malom út 350 méteres szakasza, mely kulcsfontossággal bír az ipari park lakói számára.

Nagy Zita

AMK „Feketehegy- Black Hill”

Kegyetlen hideg vagy tűző Nap, porfelhő vagy mocskos sár, néhány törés megér ennyi kockázatot. Mert mindenki téged néz és őrjög, és te csak húzod a gázt, ameddig a gép bírja alattad! Ez a MotoCross, a világ egyik legérdekesebb és legnehezebb sportja.

Három évvel ezelőtt Iván Aleksandar kiötlötte azt a tervet, hogy a hűtőház mögötti terület megfelelő egy MotoCross pályához. Nem is gondolkodott sokat, elintézt mindent és megkezdődött a földtúrás. Voltak segítői, köztünk Dorogi Ferenc, Kasza Géza és még mások.

Az évek folyamán még többen csatlakoztak hozzájuk, voltak, akik továbbálltak, a pálya folyamatosan bővült, attraktívabb, kihívást jelentőbb lett, kutat ástunk, a pálya regisztrálva lett, míg végül tavaly megszervezésre került egy nemzetközi verseny is.

Regisztrálva lett egy klub is, az AMK „Feketehegy”, aminek tagjai Albert Zoltán, Maráz Zoltán, Takács Dénes, Janó Kornél, Kecskeméti Ernő, Vegyelek Csaba(Temerin), Nádi Csaba, Tumbász János, Dénes és Dániel, Iván Károly, Iván Aleksandar. Közvetlenül a pálya mellett klubhelyiség is van, ahová be lett vezetve az áram. Ez a helyiség rendelkezik bár résszel, tusolókka, toalettekkel. Ennek befejezésére remélhetőleg mielőbb sor kerül. A pályán tavaly 1500 kisfa lett elültetve, és folyamatban van a pálya kivilágítása. A klubnak versenyzője is van,

Horváth Szabolcs (Topolya), aki tavalyelőtt Szerbia bajnoka lett az amatőr kategóriában. Az Ivan Ring mára az egyik legjobb pálya Szerbiában, ahová Belgrádból is jönnek MotoCross-osok akár csak egy napra is edzeni. A klub egyik legfontosabb teendőjének tartja a tehetséges gyerekek tanítását a MotoCross elsajátítására, elsősorban a bácsfeketehegyi kisgyerekek körében, mivel szeretnék a sajátjaikból sikeres versenyzőket faragni, és nem hagyni, hogy elpazarolják a fiatalságukat pl. a számítógép előtt. Továbbra ösztönözni szeretnék mindenkit erre a sportra valamilyen formában.

Április első hétvégéjén megrendezésre kerül egy auto-cross verseny, majd pedig kb. egy hónapra rá egy bicikli verseny is a pályán. Majd a későbbiekben pedig a MotoCross versenyek. A tervek közé tartozik még az idei Moto Fest megszervezése is.

Mindez nem jöhetett volna létre a közösségünk segítsége nélkül, akik sokat segítettek nekünk és remélhetőleg a továbbiakban is számíthatunk rájuk. Köszönünk mindent!

Iván Korina

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

SZERET(EM), NEM SZERET(EM)...

Valahogy ez az év, nem is tudom, hogy is írjam meg, hogy ne legyen sem unalmas se semmit mondó, borzasztóan kezdődött. Szeretném, ha valaki azzal állítana meg az utcán, hogy bizony tévedek. Sajnos ilyenre nem fogok akadni, vagy, ha ne talán mégis megállítanának és vennék a fáradságot, hogy csak azért is, hogy már mégsem nekem van igazam és megcáfolnának, higgyék el, nem hinnék nekik. Az lenne a véleményem, hogy valaki bizony megkérte azt az egyént, a hecc kedvéért, hogy engem „szórakoztasson”, mert már csak azért is, mert mindig kilógok a sorból, de azért is mert, hát miért ne. Na, az ilyesmit nem szeretem. Igaz, ki szereti, ha „szórakoznak” vele ilyen módon. Igaz mindenkinek van elég baja, és ha nem tud azokkal mit kezdeni, elkezd mással törődni. Nem is gondol arra, hogy bizony a másinak is van elég megoldatlan problémája pl., mi lesz holnap az ebéd, ki fizeti be a felszaporodott kötelezettségeket, a villanyt, telefont, TV-t, a felvett hitelek törlesztését. Kevesen vannak, akik ez miatt nem kapnak fejfájást, idegösszeomlást, de sajnos nagyon sokan, akik egymás után mondanak le a telefonról, kábelTV-ről. Sokan már itt-ott szedik össze a hulladékot a fűtés megoldására, van, ahol már levágták az elektromos csatlakozást is, és nem tudják, hogy mit esznek holnap..., ezt nem szeretem.

Nem egyértelműen az ilyen helyzetbe került emberek a hibásak, hogy kilátástalan a holnapjuk. Nagyon nem tudtunk rendszert váltani. A régi rendszer, így utólag, még, ha eretnokség is kimondom, nem is volt olyan rossz. Igaz, nem biztos, hogy mindenki annyit kapott munkájáért, amennyit gondolt, hogy megérdemelt (nem szerettem), de mégis kiszámolhatóan annyit kapott, hogy normálisan emberi módon megélhessen, esetleg egyről, kettőre jusson (ezt szerettem). Nem volt „divatos” sem a dicsekvés, sem a panaszkodás, mert az a rendszerrel való nem egyetértést jelentette, de mégis általában, mindenkinek jó volt és ezt is szerettem. Tudtam, ha többet akarok, megtehetem, ha nem itt, akkor elmehetek, de nem vagyok elűzve, hazajöhetek. Ma valahogy ez nem jön be, ahogy ezt így snasszul mondanánk.

A nagy változásokból a munkalehetőségek lettek legelőször „demokratizálva”, még Magyarországon is megszűnt a KMK (közveszélyes munkakerülő), amiért még börtönbüntetés is járt, és ma már sajnos nálunk is vannak munkanélküliek. Nálunk, mivel az utóbbi időben minden volt, mint karácsonykor, és még attól is több, munkanélküliekből, csak a görögöknél vannak többen. Ezt sem szeretem.

Ezután reformálódtak a fizetések, méghozzá néhol annyira, hogy a munkaadó, még ha szóbeli, szerződésben csak, megígérte, vagy írásban is, részben, vagy teljesen, eltekint annak kifizetési kötelezettségétől. Magyarul, hiába dolgoz(t)unk, annak eredményét, a fizetést bizony... Sajnos sehol

semmi, mert, sem erőnk, sem tudásunk, sem hitünk, hogy az igazunkat kiharcoljuk. Sajnos nincs egy gazdag valaki, aki az ilyen helyzetet nem szereti, egy tisztességes (legalább az alapmegélhetést fedezné) bérért, és szociális juttatásokért, de már veszteség nélkül, mivel elég magas az általános haszonkulcs, dolgoztatná a rászorultakat.. Nevezzék ezt, akár rab-szolgamunkának, kizsákmányolásnak, az emberi méltóság és jogok tiprásának, de már ez mégis jobb, mint a „demokratikus” magára hagyása az egyénnek, hogy ott forduljon fel, ahol van.

Ebben egyik hatalmon levő csoportosulás sem különb a másiknál, lehet, hogy Magyarországon indul egy példaértékű változás, de azt meg az összes kül- és belföldi neoliberálisok emberi méltóság ellenesnek nyilvánítják. Kérdés: halljak meg éhen demokratikusan, nemzeti büszkeségtől fűtötten vagy éljek „emberi méltóság” nélkül?

Az emberek, az helyett, hogy egymást segítve összefogjanak és a sorsuk javításán fáradoznának, egymás ellen áskálódnak, harcolnak. Aki pedig jó sorban él, valami csoda folytán, az meg egy Istenért sem akar felebarátján segíteni, pedig, ha ez így megy tovább bizony Ő a következő.

Benne vagyunk a slamasztikában. Mi idősebbek, akik megéltünk már jobbat, szebbet, de valahogy kiábrándultan csak állunk és sóhajtozunk, a régi szép idők után, nem teszünk semmit, de a fiatalok, akik nem is tudják a mát mással összehasonlítani, ők sem. Itt már becsületesen, kiszámíthatóan a jövőt nem lehet sem megálmodni, még kevésbé megtervezni, még az áldott természet is ellenünk van. Menni kell, de lélekben itthon maradni. Ez a mienk, igaz, hogy csak addig, míg élünk, de azt is tudni kell, hogy minden tőlünk függ. Tőlünk függ a jövőnk, itt, vagy máshol, de mindenhol meg kell harcolni azért, hogy amiben megegyeztünk, az végre is legyen hajtva. Legyenek kötelezettségek, azokból kialakult jogok, de mind a kettő be legyen tartva, hogy legalább a holnapot nyugodtan várhassuk.

Ne azt nézzük, hogy ki szeret, ki nem szeret, vagy viszont, hogy kit mi..., vagy, hogy mit szeretek, vagy nem szeretek, hanem azt, hogy azt tegyük és avval, ha egyedül nem lehet, ami nekünk jó, de másnak nem rossz. Ezt szeretném....

Eredmény: Rendeletek helyett törvény szabályozza a mezőgazdasági támogatáspolitikát

Fremond Árpád, a mezőgazdasági bizottság tagja szerint ez a legfontosabb újdonság

Februárban a kishegyesi Helyi Közösség tetőterében interaktív előadást tartott Fremond Árpád, parlamenti képviselő, a mezőgazdasági bizottság tagja, illetve Szabó József, a Tartományi Mezőgazdasági Fejlesztési Alap igazgatója. Az eseményen megjelentek termelők az egész községből, és településünket is szép számban képviselték a Gazdakör köré tömörülő gazdák.

Fremond Árpád hatalmas eredményként nyugtázta, hogy az előző évektől eltérően ettől az évtől kezdve törvénnyel szabályozzák a mezőgazdasági támogatási rendszert. Mint mondta, így a mezőgazdászok számára tervezhető-

bé válik az ágazat. Elmondta az idén 4,7 százalék lesz elkülönítve a köztársasági költségvetésből, a továbbiakban pedig 5 százalékot kell mezőgazdaságra fordítani. Eredménynek tartja továbbá, hogy a gazdaságok regisztrációját március 31-ig kell elvégezni a gazdáknak. Beszámolt arról is, hogy a Vajdasági Magyar Szövetség összegekre vonatkozó módosítási javaslatait nem fogadták el. A 123 módosítási javaslat közül 14-et hagytak jóvá, és az ellenzék javaslatai közül egyedül a VMSZ indítványai kerültek bele az új mezőgazdasági törvénybe.

A termelők ezután jogosultak lesznek a hízójószág után járó prémiumokra, függetlenül attól, hogy közvetlenül a vágóhídra szállítják el, vagy felvásárlón keresztül értékesítik jószágait. A terület után 6 ezer dinár jár hektáronként a gazdáknak, illetve 6 ezer dinárt kell igazolniuk számlákon keresztül. Viszont nincs meghatározva, hogy ebből mennyi pénzt kell vetőmagra, üzemanyagra vagy műtrágyára költeni, hanem a termelők saját maguk kombinálhatják, igazolhatják akár a teljes összeget pl. műtrágyavásárlással. Pozitív eredménynek tekinti továbbá, hogy 4500 literrel negyedévenként sikerült 3000 literre csökkenteni a minimumot, ami által többen megvalósíthatják majd a jogosultságot a 7 dináros tejprémiumra literenként. Az elfogadott törvény újdonsága, hogy a méhészeket és a haltenyésztőket is támogatja. A gazdák fölvetették, hogy a földtörvényben szabályozni kellene a külföldiek földvásárlására vonatkozó szakaszt, hogy bonyolultabban juthassanak mezőgazdasági földterülethez országunkban. Emellett a résztvevők szerint fontos lenne meghatározni egy földmaximumot is. „A meghozott stabilizációs és társulási megállapodással öt évvel az únióba lépés előtt lehetőséget nyújtottunk arra, hogy úniós állampolgár földet vegyen országunkban. A megállapodást visszavonni nem lehet, mivel 27 ország közül 26 ratifikálta. Viszont a földtörvény módosításával igenis lehetne ezen változtatni, és mi törekedni fogunk, - persze ez a politikai erőnktől és súlyunktól is függ - hogy valamilyen mértékben ezen változtassunk.” - válaszolta Fremond a gazdák kérdésére.

Szabó József, a Tartományi Mezőgazdasági Fejlesztési Alap igazgatója aktuális pályázataikat ismertette. Kiemelte az effajta jellegű előadásoknak és interaktív beszélgetéseknek köszönhetően sikerült a magyar pályázók számát mára 4 százalékról 25 százalékra növelni. A kistermelők megmaradása csakis az összefogással valósítható meg – hangsúlyozta. „A géppark korszerűsítését könnyebben elvégzik termelői csoportok. A modern gépek mellett a következő érvek szólnak: minőségesebb munkát végeznek, kevesebb idő alatt, kevesebb üzemanyaggal, és könnyebb magának a gépnek a fenntartása is. A gazdaszervezeteknek népszerűsíteni kell az összefogást. Muszáj változtatnunk, mivel ha nem lépünk, kis időn belül el fogunk tűnni.”

Az est végén informálták a gazdákat arról is, hogy a Tartományi Mezőgazdasági Titkárság felkérésének eleget téve az akkreditált mezőgazdasági szolgálatok, községünk esetében a topolyai szakszolgálat munkatársai február 7-től fogadónapokat tartanak a termelőknek. Tanácsokkal szolgálnak számukra, illetve segítenek az űrlapok kitöltésében is.

Egyre népszerűbb a borrend

Az utóbbi időben több alkalommal is beszámoltunk – akár írott, akár az elektronikus médián keresztül – a Bácskai Szent György Borrend tevékenységéről, bemutatózó fellépéseiről, egy-egy újabb tagfelvételi ceremónia eseményeiről. Tettük mind ezt azért, hogy úgy a helybelieket, mint a szélesebb körű környezetünket is informáljuk a borrend szerteágazó ténykedéséről.

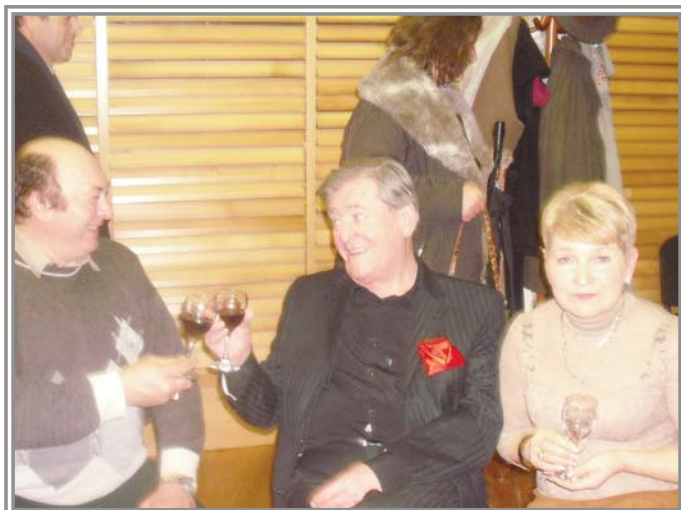
Mint megannyiszor hangoztattuk – akár a legtöbb borrend – mink is a minőséges borkészítés technológiájának széleskörű ismertetését és a kulturált borfogyasztás propagálását tűztük ki célunknak, feladatunknak. Tesszük mindezt a mesterséges, a mű italok visszaszorításáért, a természetes alapanyagú italok előtérbe való helyezése érdekében. Jelenlétünkkel igyekszünk újabb és újabb emberek figyelmét a szőlőtermesztés, borkészítés felé irányítani, bekapcsolni őket a tudás-kiegészítő információs hálózatban, lehetőséget teremteni a közös fórumokon való információ cserére, s nem utolsósorban a késztermék széleskörű – akár határon belüli, akár határon kívüli – bemutatására, valamint segítséget nyújtunk, lehetőséget biztosítunk a minőséges bor piaci térhódításában is. Mindennek érdekében – a megalakulásunkat követően – igyekszünk tudatosan megválogatni a leendő tagjainkat. Nem kimondott követelmény, hogy kizárólag borteremlők legyenek.

Rajtuk kívül mi sem természetesebb, hogy vendéglátó ipari egységeket működtető személyek is a borrend zászlaja alá álltak, de hordókészítők, jogászok, krónikások is képviseltetik magukat a borrend-

ben. Tiszteletbeli tagjaink is szép számban vannak – akik elsősorban munkásságuk, tevékenységük által jeleskednek –, hogy csak párat említsünk: Dr. Hartmann Rolland, Dr. Félegyházi Péter, Szabó József, Dr. Csengeri Attila stb., akiknek csupán annyi közük van a borhoz, hogy jómaguk is a borkedvelők egyre népesebb táborához tartoznak. A közelmúltban nagy tisztetség érte a Bácskai Szent György Borrendet ugyanis felkérés érkezett Magyarországról, hogy borrendünk **tiszteletbeli konzuljává avathatjuk Koós János előadóművészt.** A látványos ceremóniára a Budapesti Operettszínházban került sor a Borban a vigaszt című több mint két órás operett előadás belesimuló akkordjaként. Felemelő érzés volt ott lenni egy neves, hatalmas színház óriási színpadán pár borrendi tagunkkal egyetemben, s a hátunk mögött félkörben a Mathias János bornemesítő tiszteletére írt operett, mintegy ötven szereplőjével, a színpad előtti zenészárokban a 35 zenésszel, élükön a karmester asszonnyal, majd az élénk táruú hatalmas nézőtéren és a kétemeletes páholy-gyűrűkben minden ülőhelyet betöltő közönséggel. Kevés embernek adatik meg egy ilyen látvány, egy örök életre szóló élmény, amelyben akkor részesülhettünk. Mindez fokozva volt Koós János jelenlétével, s egyéniségéből fakadó humorával, poénkodásával spékelve. Az avatási szertartás közepette is hozta a „formáját” és mosolyra, kacajra bírta a nagyérdemű közönséget. Minden szó nélkül csupán pár mozdulattal, gesztussal és a tőle megszokott arcsmimikával. Az operett színház csillártermében folytatott pár órás intenzív beszélgetés és némi borozgatás közepette ígéretet kaptunk tőle, hogy akár már az idén ellátogat hozzánk, csupán az időpontot egyeztessük. Az időpont egyeztetést mi már elkezdjük.

Szukola Béla

Gondolatok

Köszönet

A bácsfeketehegyi falu- és havilap a Fecske százegyedik számában szeretnék köszönetet mondani mindazoknak akik kilenc évvel ezelőtt megálmodták, útjára indították és gondját viselték településünk mindenkori lakóinak, és magyar közösségünk tagjainak életét megörökítő, hírvivő krónikásnak. Ha belelapozunk a havi rendszerességgel megjelenő újságunkba, akkor láthatjuk, hogy az évek múlásával pótolhatatlan kincsé változik a ma leírt rólunk szóló gondolat, a most történő eseményekről hírt adó beszámoló.

Az internet világában egyre többen felkeresik a *feketics.com* honlapon a Fecske régebbi számaint és ott újra olvashatják a rólunk és nekünk szóló írásokat. Régi latin közmondás, *A szó elszáll, az írás megmarad*, hirdeti az örök igazságot, hogy csak az történt meg velünk amiről írásos nyomot tudunk hagyni az utókornak. Nagy felelősséget vállalnak mindazok, akik részt vesznek ebben a produkcióban, hiszen amit ma megírnak az egyszer a rólunk szóló történelem részévé válik.

Nem árulok el titkot amikor leírom, hogy a Fecske tudósítói, szerkesztői és terjesztői kezdettől fogva anyagi juttatás nélkül tették, és teszik a dolgukat, havi rendszerességgel készítik a lapot melynek az eladási árából szerzett bevétel messzeemenően nem fedi a nyomtatás költségeit.

Most amikor a jelenlegi községi vezetés, neki ismert okokból, a költségvetési támogatás megvonásával sújtotta a Fecskét, szeretném elmondani, hogy a tervük nem fog sikerülni. A Fecske és a Fecskét olvasó bácsfeketehegyi magyarság túl fogja élni pünkösdi királyságukat.

Szeretném ezúton is megköszönni a Fecske készítőinek, és olvasóinak nevében mindazok támogatását, akik segítik a lap megjelenését.

Nyolc hónap

Nyolc hónapja működik Kishegyes községben a VMSZ kizsorításával létrehozott sárga - szürke - vörös - kék önkormányzati vezetés. Nekem úgy tűnik, hogy a napjaik meg vannak számlálva hiszen az előző vezetés szapulásán, saját anyagi helyzetük javításán kívül nem sok mindent tettek le az asztalra. Lényegében nem is tehettek sokat hiszen a jelenlegi községi vezetésben szerepet kapók döntő többsége nem rendelkezik kellő tudással, tekintéllyel alázattal és befolyással, hogy beváltsa felelőtlenül tett választási ígéreteit.

Választási ígérekben aztán nem volt hiány. Most

nyolc hónap elteltével úgy tűnik egyre több választó döbben rá, hogy rossz lóra tett amikor hitt a szépre festett mesékben.

Nyolc hónapon belül újra választások lesznek községünkben. Ezúttal helyi közösségi választásokon vehetünk részt mivel májusban lejár a településeket vezető testületek négyéves mandátuma. Bízom benne, hogy a bácsfeketehegyi választópolgárok levonják a tanulságot és nem fognak hinni a szépre festett mesék hirdetőinek.

Nem tudom, hogy mikor fogja, pontosabban mikor meri kiírni a helyi közösségi választásokat a jelenlegi, önmagával is hadban álló községi vezetés. Egyedül abban vagyok biztos, hogy a VMSZ ezúttal sem fog hazudozni, csomagot osztani, és felelőtlen, betarthatatlan ígéreteket tenni. Arról fogunk beszélni, hogy ebben a tönkretett országban mit tettünk, mit lehet, és mit fogunk tenni megmaradásunk, itthon maradásunk érdekében.

Tizenhatodik

Tizenhatodik alkalommal szervezi meg az 1869-ben alakult Művelődési egyesületünk a Podolszki József Irodalmi Emlénapot. Nemcsak a fiatalon elhunyt publicistának és költőnek állít emléket ez a nap, hanem bácsfeketehegyi magyar közösségünknek is. Rólunk szól ez a nap, és az ősről, akik a jobb élet reményében Kunhegyes városából 1786-ban Feketehegy pusztára költöztek.

A fiataljainkról szól ez a nap akik, hiszem és vallom, kötődnek az ősi örökségükhöz - helyben vagy távolban élve - bíznak abban, hogy újra lesz lehetőség emberhez méltó életre ezen a tájon.

Remélem, hogy március 23-án, a Feketicsiek büszkének lesznek Bácsfeketehegyre, hiszen tizenhat év elteltével ez a rendezvény felsorakozott azon ünnepnapjaink sorába amikor sokan ellátogatnak hozzánk, és településünk, ha egy napra is de kicsit a világ közepévé válik.

Minden évben nyomot hagynak a Podolszki József Irodalmi Emlénap szervezői. Az idén új helytörténeti kiadvánnyal gazdagodunk, hiszen a Forum könyvkiadó gondozásában háromnyelvű képeskönyvet jelentetünk meg *Fényképek Bácsfeketehegy múltjából és jelenéből II.* címmel. Ezúttal is szeretném megköszönni mindazoknak, akik bármilyen módon hozzájárultak a könyv létrejöttéhez, és bízom abban, hogy jövőre is elmondhatom ezt a köszönetemet.

Remélem, hogy ezúttal is sokan ellátogatunk az eseményre, és ezzel is bizonyítjuk ragaszkodásunkat magyar közösségünk fennmaradásához, és gyarapodásához.

egyházi és világi életünkben egyaránt.

Választottunk

Választások évében élünk, hiszen református keresztyén egyházunkban püspökválasztás van folyamatban, megtörtént a tisztújítás a bácsfeketehegyi gyülekezet presbitériumában, és ha jól tudom előrelátni az előttünk álló feladatokat, akkor nekem úgy tűnik hamarosan lelkészválasztásra is sor kerül gyülekezetünkben.

Nem tisztem és feladatomban értékelni a választások eredményét, nem is fogok belebonyolódni a választásokkal kapcsolatban a közbeszédben és a médiában szárnyra kelt információk magyarázásába hiszen vannak erre nálamnál sokkal illetékesebbek, és tájékozottabbak. Nekem természetesen megvan mindezen kérdésekkel kapcsolatban a kialakított véleményem, ami alapvetően arról szól, hogy mindannyiunk közös felelőssége megtartani és növelni hitbéli őseink által választott egyházunk egységét, és tekintélyét, és lehetőségeinkkel arányosan hozzájárulni hitbéli és minden más tekintetű gyarapodásához.

Tudom, a tőlem még több tavaszt megéltek pedig még jobban tudják, hogy mindég voltak kisebb – nagyobb kavargások az egyházban történő választások alkalmából. Mindég voltak ilyen olyan meglátások, de előbb utóbb lecsitultak a kedélyek és az élet ment tovább a maga útján.

Szeretném ha közösségileg erősebben kerülne ki az egyházunkban történt és történő fogó választásokból, hiszen csak így módon tudjuk növelni megmaradásunk esélyét az ősök által ránk testált szülőföldünkön.

Az Isten malmai lassan, de biztosan örölnék, tartja a népi bölcsesség, ezért én is feltétel nélkül bízom abban, hogy a Megváltónk mérhetetlen szeretete segíteni fog rendet rakni úgy egyéni, mint

Jön a tavasz

Márciusba lépve egyre biztosabbá válik, hogy jön a tavasz, közelít a feltámadás ünnepe, a nappalok szemmel látható hosszabbodásával gyarapodik bennünk az egyéni és közösségi megmaradás reménye.

Nem egyszerű dolog egy tönkretett országban újra és újra kitelelni, és reménykedni, hogy a tavaszt és a nyarat magunk mögött hagyva az ősz adta kincsekkel jövőre már könnyebb tél elé nézünk.

Elhíresült az a rég kimondott gondolat, hogy *Tavasz van és én Szerbiában élek*. Fájóan réginek tűnik ez a kimondott gondolat, amely azonban nem lehet tökéletesen igaz, hiszen ha az lenne, akkor már rég nyomunk veszett volna erről a tájról.

Mi pedig itt vagyunk. Megfogyatkozva, hiszen a jobb élet reményében közülünk is sokan a távolban keresik az új hazát, az emberhez méltó életet.

Mindezek ellenére úgy gondolom, hogy van jövőnk ezen a tájon. Van remény országunk talpra állására, magyar nemzetünk megmaradására és gyarapodására.

Tudom, hogy sokan nem értenek velem egyet. Én ezt elfogadom, de ha belegondolunk, hogy Bácsfeketehegy magyar közössége az elmúlt 227 évben hány ehhez az állapothoz mérhető megpróbáltatást már túlél, akkor bízunk kell a szebb tavaszok eljövételében. Legyőzve önmagunkat, a bennünk bujkáló rosszat és irigységet hinnünk, és bízunk kell abban, hogy mindannyiunk Teremtője féltő gonddal vigyáz reánk.

Mindannyiunkra, és az őseink örökségébe születő magyar utódainkra az idők végezetéig.

Pál Károly

Nőnap mosoly

Emlékszem gyermekkoromban mindig lelkesen vártam az ünnepeket, akár csak az iskolai szüneteket is. Az ünnepek közül a nőnapra készültem talán a legjobban. Már hónapokkal korábban a kirakatok nyújtotta bő áruválasztéka közül kiválasztottam azt az ajándékot, amelyet majd édesanyámnak és nagymamának megvásárolok. Lázasan gyűjtöttem az egy-két dinárosokat, hogy időre meg legyen a pénz és meg tudjam venni, akár azt a kézi kávédarálót, vagy a porcelán figurát, vagy akár – az akkor divatba jött, igaz ma már pedig giccsnek számító – műanyag virágcsokrot. A megvásárolt ajándékot a lakás zeg-zugaiban rejtettem el – legtöbbször a konyhakredenc lába mögé – s szinte napi rendszerességgel leellenőriztem megvan-e még, nem fedezte-e fel valaki a családból a féltve rejtgetett ajándékot. Az ünnepnap előtti éjszakán általában nehezen tudtam elaludni. Tervezgettem, hogyan adom át az ajándékot, mit mondjak, milyen köszöntőt. Másnap, amikor heves szívdobogás közepette, izgalomtól kipirult arccal átadtam az ajándékot édesanyámnak, aki mosolyogva, ám a szeme sarkában egy duzzadó könnycsepp közepette puszilt körbe, úgy köszönve meg a figyelmességemet. A mamának az ajándékot csupán a legközelebbi találkozás alkalmával tudtam átadni, ugyanis gyermekkoromban 15 éves koromig Topolyán éltünk, ő pedig Feketicsen. Emlékszem hangos kacagás közepette szokta mondani –Nem kellett volna rám költeni, purdém! Jövőre nekem ne hozz ajándékot. Már tizenéve nem viszek neki ajándékot. Csupán időnként virágot.

Évek során megváltozott a világ, megváltoztak az emberek, és minden bizonytalanságommal is. Megvásárolom én is – akár megannyi férfitársam – a család nő tagjai számára azt az egy szál szép virágot és szívélyes gratulációk közepette átnyújtom. Azonban úgy érzem, ma már ezt nem tesszük kellő és átértzett, tiszta szeretettel, ez mind csupán külsőség. Talán mintha gesztusból, illemből tennénk, s nem hatja át

igazán lelkünket az igaz, őszinte meggyőződés és szeretet. Pedig a nők kétségtelenül megérdemlik a figyelmességünket, kedveskedésünket és persze nem csupán az év egyetlen napján, hanem az egymást követő napokon is. Gondoljuk csak át, hogy életünk során a nők milyen nagymértékben hozzájárulnak létünk megkönnyítéséhez, szebbé tételéhez. Kezdve az első lépések megtételétől, a kiszolgáltatott, gyámoltalan gyermekeink alatti – sokszor erőn feletti – gondoskodásról, amelyet édesanyánktól kaptunk. Jusszon eszünkbe a betegágyunk mellett a sóhajok közepette átvirrasztott sok éjszakázása is, és ilyenkor március 8-án ne felejtjük el őket sem felkeresni, felköszönteni és tiszta szívvel, őszintén gratulálni. Kétségtelen, hogy feleségünknek is milyen nagy szerepe van az életünk alakításában. Ő az, aki évek hosszú során

mellettünk van, aki már az arcizmaink rezdüléséből és a tekintetünkéből is tud olvasni. Ő a gyermekünk anyja, ő az, aki gondot vezet róla, hogy tiszta, vasalt ruhában, csinosan jelenjünk meg. De tulajdonképpen ki is a nő? Barátnő, szerető, feleség, anya, szomszédasszony, házvezetőnő, vagy mosónő, varrónő, gyári munkás, ápolónő? Akármilyen jelzővel is illetjük, hozzánk tartozik, egymáshoz tartozunk és ezen a napon, amikor a nemzetközi nőnapot ünnepeljük illik kellő figyelmességgel lennünk a nők iránt, és természetesen lehetőségünkhöz mérten megfelelő ajándékkal kedveskedni. Azért arra vigyázunk, hogy ne oly nagy értékben ünnepeljük a nőnapot, hogy ezzel a kedvesünknek, feleségünknek bosszúságot okozzunk, magunknak pedig gyomor és fejfájást. Mert egykoron a szocialista világban szokás volt a gyárakban, vállalatokban a kollektív nőnap ünnepség, ahol a férfiak zöme teljes lendülettel és bevetéssel igyekezett megülni ezt a jeles eseményt.

Kellemes nőnapot, erőt, egészséget kívánunk minden kedves hölgy olvasónknak, akiknek ajándékként John Kalench Mosoly című versével kedveskedünk.

Szukola Béla

Mosoly

A mosoly nem kerül semmibe, mégis sokat jelent. Gazdaggá teszi azokat, akik kapják és nem lesznek szegényebbek, akik adják. Egy pillanatig tart, a rá való emlékezés mégis néha örökkévaló, és senki se olyan rossz, hogy meg ne érdemelné. Megkönnyíti életünket, munkánkat, a barátság tanúbizonysága, a fáradtnak pihenést nyújt, az elbátortalanodottaknak pedig bátorságot. Nem lehet venni, sem kölcsön adni, és ellopni sem. Mert olyan, aminek nincs értéke, kivéve ha adják. Ha találkozol olyan emberrel akinek már nincs mosolya, légy nagylelkű és add neki a tiéd. Mert senki se szomjazza úgy a mosolyt, mint aki már nem tud másoknak adni.

John Kalench

LÉLEK SZÁRNYÁN

A NYELV BŰNEI

„Mert, ahol irígység és civakodás van, ott háborúság és minden gonosz cselekedet is van.“ Jak 3, 16

Nagyon régóta készültem már a nyelv bűneinek kérdésével foglalkozni a Fecske vallási rovatában. Azt hiszem, hogy ez a kérdés mindig és minden időben időszzerű. Ahhoz, hogy könnyebben megértsük az alábbi gondolatokat, kedves olvasóink szíves figyelmébe ajánlom a Jakab 3, 1-12 versek elolvasását.

Gyakran emlegetjük több vonatkozásban is a népi bölcsességre és tapasztalatra épülő magyar közmondásainkat. Pl. „Ne szólj szám, nem fáj fejem“, vagy „Hallgatni arany“. Mindkettő arra figyelmeztet, hogy milyen kényes dolog az ember életében a beszéd. Milyen jó lenne sokszor megfontolni, mit ejtünk ki, mert az lehet építő, reményt adó, de ugyanakkor romboló, keserűséget okozó is. Most ebben a böjti időszakban, az Ige tanítása önvizsgálatra buzdít mindnyájunkat. Mi református keresztyének, akik az evangélium tükrében jogosan elvetjük, fölöslegesnek tartjuk az étel-böjtöt, fordítsuk tekintetünket hangsúlyozotabban a nyelv bűneire, a beszédbeli böjtre.

Minden bizonnyal sokan érezzük úgy, hogy a bűn elleni harc a beszéd területén a legnehezebb. Naponta sokféleképpen vétkezünk, de legtöbbször és éppen ezért a leggyakrabban a nyelvünkkel követünk el bűnt. Nincs egyszerűbb dolog, mint kimondani valamit. Esetenként észrevétlenül is kicsúszik a szánkon ellenőrizetlen szó, megállapítás, amely mély sebet ejthet embertársunkon. A technika vívmányain keresztül (TV, rádió, telefon, világháló) mindez sokszorosára erősödhet. Milyen hamar vétkezünk! Nehéz tudomány megtanulni, mikor szóljunk, mikor ne. A gonosz cselekedetek véghezvitelétől még csak sikerül visszatartani magunkat, de szóval annál hamarabb megbántjuk egymást. Akármelyik más testvérünk, kezünk, lábunk jobban fegyelmezhető, mint a nyelvünk. Tökéletesek kellene legyünk ahhoz, hogy beszédünkkel sohase bántsunk senkit.

Jakab apostol elmondja: a nyelv bűnei elleni harc, azért is a legnehezebb feladat, mivel a nyelv a test legkisebb tagja, ráadásul annyira el van rejtve, hogy nem jut eszünkbe külön odafigyelni rá. Jelentéktelenül kicsi a nyelvünk, mégis veszedelmesebb a test minden más részénél. Nyelvünk szerepe akár a kormánykerékhez is hasonlítható, amely bármilyen hatalmas hajót is képes jó vagy rossz irányba fordítani. A leglátványosabb kép azonban a nyelvnek a tűzhöz való hasonlítása. Elegendő egyetlen szikra, amely továbbterjedve akár mindent lángba boríthat maga körül és végül beláthatatlan pusztítást okoz. Felmerül bennünk a kérdés, hogy vajon hány barátságot, jószomszédi viszonyt, családi és társkapcsolat

tot perzselt fel a meggondolatlan szavak áradata?

Az apostol összeveti a nyelv ártalmas hatalmát mindenféle állat erejével. Sok veszedelmes vad teremtmény él a világon, de az emberi akaraterő valamennyi fölött úrrá tud lenni. A nyelv a legvadabb szörnyeteg, amelyet „senki sem szelídíthet meg“. A legjobb igyekezetünk is erőtlennek bizonyul vele szemben, nem sikerül úgy megfékezni, hogy egy rossz pillanatban ne szabaduljon el és ne pusztítson. A nyelv képes egy egész emberi sorsot lángba borítani, pokollá tenni, teljesen megsemmisíteni.

A keresztyén gyülekezetben még fokozottabb jelentőséggel bír a nyelvünk megzabolázása. Krisztus tanítványai szájából még veszélyesebb méregként hat egy-egy bántás, egy durva beszólás. A szakadások, a szekták létrejötte nem az egyházi tanítástól, hitvallástól való elfordulásnak az eredménye, hanem megannyi emberi gyarlóság: egymás sértegetésének, akár gyalázásának, átkozásának a következménye. A gyülekezet elöljárói még hangsúlyozotabban kell gyakorolják a nyelvi böjtöt, megtartóztatást, mert tőlük jogosan várják el ezt az egyháztagok. Találón állapítja meg a szentírő, hogy mennyire visszatetsző az, amikor lépten-nyomon a legellentétebb hangok szólnak meg az emberi nyelven. Meg tudunk szólalni Istent dicsőítő imádságban és énekben is, de ugyanakkor tudunk embertársainkkal szemben mérges átkokra és szitkokra is fakadni. Pedig ugyanazzal az Istennel van dolgunk, amikor embertársaink felé fordulunk, mert az Ő gyermekeit sértjük kirohanásainkkal. Ez a folyamat természetellenes és nem kellene így lennie.

Eddig a nyelv bűneiről és annak következményeiről szoltunk. Ennek az ellentmondásos folyamatnak és állapotnak nem kell szükségszerűen örökre így maradni. Amire ugyanis az ember nem képes, az Isten megteheti. Neki van hatalma arra, hogy megszelídítse nyelvünket. Meg is teszi, de nem a nyelvünket, hanem a szívünket cseréli ki, lényegében az egész embert újjászüli. Akinek a szíve tiszta, Isten szolgálatában áll, annak a nyelve is szelíden szól, mert a nyelv engedelmeskedik a szívnek. Isten Szentlelke erejével irányította az apostolok nyelvét az első pünkösdi alkalmával. Kérjük Őt, hogy a mi beszédünk is az Ő Lelke szolgálatába álljon. Ha engedelmeskedünk Isten Szentlelke megújító hatalmának, csak akkor van értelme böjtünknek. Kérjük Istent, hogy segítsen ezen az úton bennünket.

A kishegyesi Helyi Közösség épületének tetőterében új információs- és képzőközpont nyílt

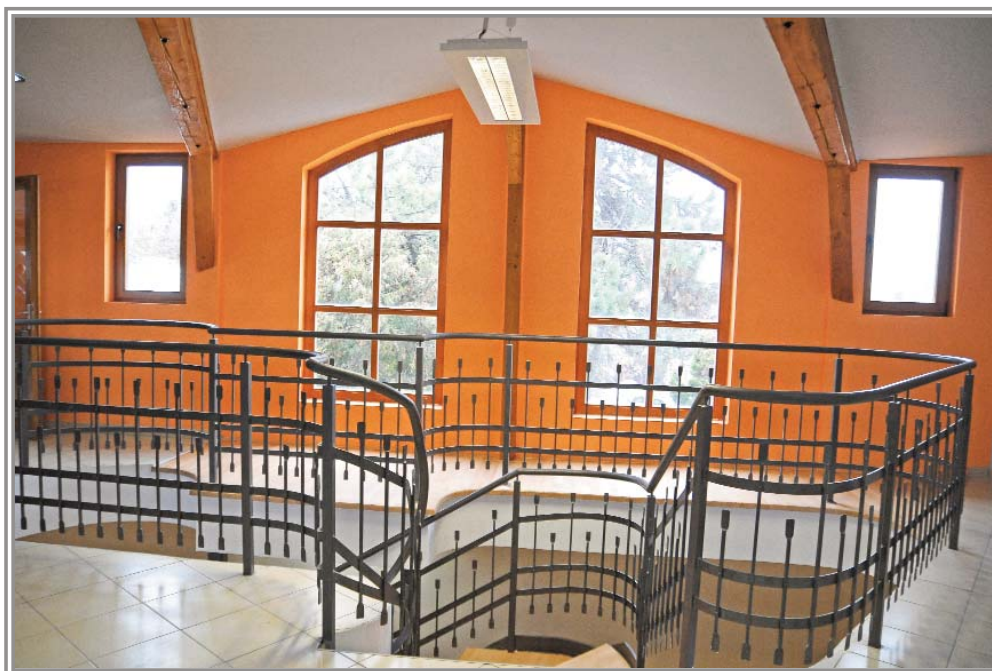
Február közepén tartották annak az IPA projektumnak a zárókonferenciáját, amely Kishegyes község Önkormányzata és a Magyar-Szerb Kereskedelmi és Iparkamara között jött létre. Az Európai Unió által támogatott projektum záróakkordjaként átadták rendeltetésének a kishegyesi Helyi Közösség tetőterében újonnan elkészült információs- és képzőközpontot, valamint bemutatták azt a portált, melyet a magyar és szerb kis- és középvállalkozóknak fejlesztettek ki. A megjelenteket **ifj. Juhász Bálint**, tartományi gazdasági titkárhelyettes köszöntötte, aki kezdetektől fogva a projektum koordinátoraként vett részt a munkában. A zárókonferencia megnyitása előtt a következőket mondta el lapunknak: *„Kiemelném, hogy a zárókonferencián az újvidéki BSC központ és Képzőközpont igazgatói tartanak előadást. Hasonló indíttatásból alapította ezen intézményeket a tartomány, mint amilyen céllal mi ezt az információs- és képzőközpontot létrehoztuk. A jövőben szeretnénk velük együttműködve hasznos tartalmakat nyújtani a helyi és a környékbeli vállalkozóknak, intézményeknek, szervezeteknek. Ma bemutatkoznak ezek*

az intézmények, és az együttműködés lehetőségeit fogjuk közösen kutatni.”

Dr. Celluska Frindik Erzsébet Kishegyes község elnöke asszonya köszöntő beszédében az önkormányzat számára fontos eseményként jelölte meg a zárókonferenciát. A pillanatot egy biztató jövő kezdetének nevezte, és kiemelte, szeretné, ha a közösségi termet elsősorban a fiatalok használnák, ahol a jövőben hasonló projektumok születhetnek majd. Az elmúlt két hónapban lezajlott ECDL és EBCL képzések hallgatói az esemény keretében az

Európai Unió területén is elismert oklevelekkel gazdagodtak. A projektum keretében létrejött egy vállalkozásokat egybegyűjtő portál is, az Innoinfo. **Berceli Péter**, külső szakmunkatárs kiemelte, az Innoinfo fő célja, segítséget nyújtani a vállalkozásoknak a partnerkeresésben, és az üzleti lehetőségek feltárásában. *„A portál által a magyar-szerb határ régióban lévő vállalkozások számára lehetőség kínálkozik a szomszédos országba való átlépésre. Megjelenhetnek a piacon akár termelői, akár kereskedői vonatkozásban. A projektum*

során kifejlesztettük a portált, illetve regisztráltuk az első 300 vállalkozást. Innentől kezdve az Innoinfo hozzáférhető bármely vállalkozás számára. Azért is fontos a portál, mert nem favorizál nagyobb vállalkozásokat, gazdaságilag erősebb érdekcsoportokat. Itt mindenki egyenlő eséllyel indulhat, és a vállalkozások szempontjából ez az ideális állapot, amikor tiszta verseny helyzetet teremtünk. Reméljük, hogy ez ténylegesen hasznára is válik a helyi gazdaságoknak, a határ mindkét oldalán” –mondta.

Kishegyes község Önkormányzata és a Magyar-Szerb Kereskedelmi és Iparkamara közös határon átnyúló projektumának összértéke 124 ezer euró. Az Európai Unió által odaítélt összeg 85 százaléka vissza nem térítendő támogatás. Kishegyesen ebből az összegből 65 ezer euró valósult meg. A tetőtér felújítása 28 ezer eurót vett igénybe. A fennmaradt pénz a képzés lebonyolítására, a felszerelésre, a munka jellegű összejöveteleknek és a zárókonferenciának a megszervezésére lett fordítva. Ifj. Juhász Bálint azt

is kifejtette, hogy a terem műszaki felszereltségéből adódóan más rendezvényeknek is otthont nyújthatna, egyedül a helyiség fűtése vár még megoldásra. A tervek szerint korszerű, környezetbarát, megújuló energiaforrásra épülő fűtési rendszert szeretnének kialakítani.

sza

Az igaz szó súlya

Talán van már húsz éve is, ha nem több, hogy legénykori barátomat és feleségét már több alkalommal invitáltam látogassanak meg, jöjjenek el hozzánk tanyázni. Majd a télen, volt rá a válasz. Évek múltak el, de az a tél még nem jött el. Valahogy nem tudott időt szakítani rá, más dolgok előbbre valók, fontosabbak voltak. Jómagam is tudom nehéz az időt beosztani és sok esetben kifogás mögé bújunk, akár mások előtt, olykor akár önmagunk előtt is. Egy-egy kulturális -, sportrendezvényre, de sokszor Istentiszteletre sem megyünk el, időzavarra hivatkozva. Mindezek ellenére, szinte megcáfolva ezeket a tényeket a tél utolsó napján, de mondhatjuk úgy is, hogy a reménykeltő tavasz első napjának előestéjén, vagyis február 28-án került sor **Orosz Attila** református esperes Igazság és hazugság című előadására, amelyet a nagyszámú megjelent érdeklődőre való tekintettel nem a Kozma Lajos könyvtárban, hanem a kultúrotthon emeleti nagytermében

tartottak meg. Nyitott ajtónál, ugyanis páran az ajtóban találtak helyet maguknak, de ahogyan az elhangzott szavakat itták, szívták magukba látszott az arcokon, hogy ennek ellenére sem érezték magukat kirekesztetnek, hanem épp oly egyenlőnek, mint a bent ülő, mintegy százfős hallgatóság többi tagja.

Igazság és hazugság, fehér és fekete, jó és rossz, jing-jang. Elgondolkodtató, hogy szükséges-e ezeknek a párosításoknak mindkét tagja, hogy a számunkra megfelelő, álláspontunkat tükröző meghatározást még erőteljesebben kidomborítsák. Nagyon valószínű, hogy igen, akár a kétkarú mérleg esetében. Azért, hogy valaminek megtudjuk a valódi súlyát, az értékét. Akár a szónak. Ugy a súlyát, úgy az értékét. Hogy valamit hitelesen le tudjunk mérni, ahhoz két serpenyő szükséges. Ebből az egyik a másik oldalon van. Igazság és hazugság. Visszatekintve és

összegezve, majd elemezve egy egynapi beszélgetéseinket, a bejövő és a kiadott információk, kimondott gondolatok, mondatok vajon mennyi igazságot és vajon mennyi hazugságot tartalmaznak. Talán egyszerűbb és valósabb az eredmény is, ha önvizsgálódással közelítünk a témához. Az elmúlt 24 órában hazudtam-e, szándékosan tévesztettem-e meg valakit, hamis állítást, valótlanságot állítottam, terjesztettem-e valakiről. Ugyanakkor a bejövő információkat is szelektálni kell. Mi igaz, amit hallottam, s mi a hazugság.

Orosz Attila református esperes az egy órás, gondosan felépített előadásában kiválóan szemléltette és odaillő példákkal támasztotta alá az igazság és hazugság fogalmát górcső alá vevő témakört. Mint kiemelte, ma az igaz szó hiánycikknek számít. Visszakanyarodva az időben az ókori görög filozófushoz, Szókratészhez (kb. i.e.470 – i.e.399) aki - minden valószínűséggel – egyedi módon értékelte a hallott híreket, információkat, sőt a szóbeszédet is. Az esperes úr által elmondottakból Szókratész hármast alkalmazott az igaz beszéd kiszűrésére. Történt az, amikor a filozófus egyik ismerőse találkozásuk alkalmával lelkendezve egy történetet

kezdt mesélni, a bölcs megállította beszédében:

- Igaz-e a történet?

- Nem tudom, nem jártam utána – monda az ismerős.

- Akkor ne mond el!

Ennek ellenére az folytatta.

- Jó vagy rossz dolog a történet – szakította félbe ismét Szókratész

- Nem éppen jó, inkább talán...

- Akkor ne mond el!

Az ismerős csak szerette volna folytatni.

- Mond, ezek után, hogy nem tudod, hogy igaz-e a történet, és még rossz dolgokról szol, mit gondolsz érdekel-e engem vagy sem?

Elgondolkodtató ez a történet s egyben nagyon tanúságos is, mert mi magunk is okulhatunk belőle. Hisz a felgyorsult, rohanó világunkban, elanyagiasodott közegünkben nem mindig valós, hiteles információkat kapunk és sajnálatos módon jómagunk is – akár szándékosan, akár nem – sokszor hamis állításokat továbbítunk.

A tartalmas előadást követően a közönségnek lehetősége nyílt a témával kapcsolatos kérdések feltevésére, illetve a felvetődött gondolatok elemzésére, amelyre az előadó Orosz Attila ref.esperes készséggel válaszolt is.

Szukola Béla

Tudta-e?

Az 1850-es évekig a legtöbb helyen még nem volt külön „jobb és bal” cipő, mind a kettő egyforma volt.

A világ összes pénzének csupán a 8%-a készpénz, a maradék 92% elektronikus.

A sebtapaszt feltalálója találmányát a felesége miatt készítette, hogy gyorsabban gyógyuljanak és védve legyenek a sebeik, mert az sokszor megvágta vagy megégette magát főzés közben.

A golyóálló mellényt egy pizzafutár találta fel, miután kétszer meglőtték.

A golyóálló mellényt egy pizzafutár találta fel, miután kétszer meglőtték.

35 évvel ezelőtt egy Pedro Ureta nevű argentin férfi váratlanul elvesztette a feleségét... a zenekedvelő nő

emlékére a férj egy gitár formájú erdőt telepített, amely mostanra igazi légi látványossággá nőtte ki magát...

2006 és 2008 között Grönlandon annyi jég olvadt el, amennyi a tengerszint globális emelkedésének egy hatodát tette ki.

A “Hong Kong” szavakat úgy is ki tudod ejteni, hogy közben nem mozgatod az ajkaidat!

Hollandiában létezik egy falu, amelynek nincsenek utai és autójai. Utak helyett egy folyó van és autók helyett csónakok. A falu neve: Giethoorn

Az olimpiai aranyéremnek mindössze 1.34%-a van aranyból.

web

„...hiszek a rendben
hiszek a mesékben
az elmeséltekben
meséletlenekben...”
(Podolszki)

MEGHÍVÓ

A bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület Podolszki József Emlékbizottsága nevében tisztelettel és szeretettel meghívjuk hogy 2013. március 23-án (szombaton) legyen vendégünk a XVI. Podolszki József Irodalmi Emléknapon.

Szeretettel várjuk!
A bácsfeketehegyi Feketics Művelődési Egyesület
(alapítva 1869)
Podolszki József Emlékbizottsága

- A Podolszki József Irodalmi Emléknapi Magyar Nemzeti Tanács kiemelt kistérségi rendezvénye

MŰSOR:

15.30
Megemlékezés Podolszki József, dr. Vajda Gábor, Szilády János, Sárközi Ferenc és dr. Juhász Géza sírjánál a bácsfeketehegyi temetőben

16.00
Délutáni műsor a bácsfeketehegyi Kultúrotthonban:

Emléktábla koszorúzás

Kultúrotthon emeleti nagytermében:
Feketics M.E. **Csalogány** és **Árvalányhaj** tamburazenekara bácsfeketehegyi népdalokat ad elő Király Ernő gyűjtéséből.

Kórizs József és Sárközi Ottília: **Fényképek Bácsfeketehegy múltjából és jelenéből II.** című könyvének bemutatása.

Sagmeister Laura festőművész kiállításának megnyitója.

Domonkos István: **Domi-dalok** című könyvének bemutatása.

18.30
Esti műsor a bácsfeketehegyi színházteremben:
HIÁBA MAGYAR-ÁZOK Összeállítás Domonkos István verseiből.
Fellépnek a **Podolszki Versmondó Kör** tagjai, közreműködnek a bácsfeketehegyi muzikusok.

Összeállította: **Hajvert Lódi Andrea** és **Hajvert Ákos**

- A XVI. Podolszki József publicisztikai pályázat eredményhirdetése

OLVASÓI ÍRÁS

Búcsúzunk...

December 12-én lettem a Hestia nők egyesületének az új elnöke. Álmomban sem gondoltam volna, hogy az első feladatom az lesz, hogy **Budai Júliát** (1947-2013) az utolsó útjára kísérem a csoportommal. Tudtuk, hogy beteg, de valahogy senki sem akarta elhinni, hogy a mindig nevetős, örökké vidám Juli néni meghalhat. Hiszem azt, hogy kevesen vannak Feketicsen, aki nem tudta, hogy ki is ő. Feketics apraja-nagyja hozzá fordult, ha kullancsot kellett kivenni.

Szinte a csoport megalakulásától ott volt közöttünk, aktívan részt vett minden munkában, legyen az teadélután, meggy-napok, borkóstoló, vagy egy-egy műhelymunka, vagy épp kézimunka kiállítás. Négy évig becsületes pénztárosa a csoportnak és decemberben még négy évre meg lett választva.

Gombaként szaporodtak a kézimunkák, amelyeket készített, szebbnél-szebb hímzések, hol a lányainak, hol az unokáinak, vagy csak, hogy az idejét hasznosan töltsse el.

A csoport tagjai úgy döntöttek, hogy a Falu és a meggy-napokon csak az ő kézimunkái lesznek kiállítva. Így adózunk emlékének, szeretnénk, ha minél többen eljőnének. Én 8 éve ismerem Juli nénit és mondhatom, hogy egy picit anyuka, barátnő, nővér, akit személyében

elvesztettem. Nagy veszteség a családnak, közösségnek, a csoportnak. Juli néni nyugodjon békében. Hestia nők egyesülete ezzel az idézettel búcsúzik.

A boldogság csak egy-egy rendkívüli pillanat, legfeljebb perc, a több csak a rá való emlékezés... (Dallos Sándor)

Major Márta
„Hestia” nők egyesülete

ÉRTESÍTÉS

Értesítjük kedves vidéki és külföldi olvasóinkat, hogy ezentúl lehetőség nyílik a „Fecske” havilap postai úton való kézbesítésére. Igényeiket, elérhetőségeiket a lapunk szerkesztőségének e-mail címére küldhetik.
feketicsifecske@gmail.com

A helybeliolvasóink az újságot továbbra is a megszokott elárusítóhelyeken vásárolhatják meg.

FÁJDALOMCSILLAPÍTÁS, ÉRZÉSTELENÍTÉS

Különösen a középkorban, a haditechnika fejlődésével súlyosbodtak és sokasodtak a sérülések. Úttörőnek számított a francia Ambroise Pare, aki az egyik ütközet után, amikor nem állott rendelkezésére a sebek ellátásához akkoriban szükséges felszerelés, tojásfehérjéből és illóolajokból álló keveréket készített, és azzal kötötte be a sebeket. Nagy meglepetésre így módon kezelt betegek sokkal jobban gyógyultak. / Ma már tudjuk, hogy a tojásfehérjének és az illóolajok jó részének van dezinficiens hatása. / A primitív népek gyógyító ismeretei között találkozunk a császármetszéssel és a koponyalékeléssel.

Elképzeltető, hogy ezek milyen fájdalommal jártak, amikor altatásról, érzéstelenítésről szinte szó sem lehetett. Igaz, hogy már ősidők óta ismerték az alkohol mámorító hatását, ezért itattak is a szerencsétlen beteggel valamiféle alkoholtartalmú italt, de - mint a későbbiekben kiderült, az alkohol nem alkalmas a műtéti altatásra.

Ugyancsak nem teljes értékű narkotikum az ópium és más kábítószerek sem, mert ezek nem alkalmazhatók olyan adagban, hogy a beteg az öntudatát időlegesen elveszítse. Megesett, hogy a beteg öntudatának megtartása mellett magát a műtéti területen, közvetlen módon érzéstelenítették. Erre a célra ún. fizikális módszereket alkalmaztak. Ha például megfelelő erős zsineggel a műtéti területhez vezető idegtörzset összenyomták, a végtag elzsibbadt, és kevésbé fájdalmassá vált a műtét végrehajtása. Fizikális módszer volt a hűtés is, akár jég-só keverékével, akár a későbbiekben szerves oldószer gyors elpárologtatásával történt. E megoldások azonban korántsem biztosították a fájdalommentességet. Az érzéstelenítés módszerei között szerepelt az érvágás is. Ezzel valamelyest csökkenthető volt a beteg fájdalomérzése, sőt, ha nagy mennyiségű vért bocsátottak le, az eszméletlenség is bekövetkezett.

Kórizs József

Apróhírdetés

Tavaszi akció a Vinum-Lódi pincészetben Sándor naptól egészen Szervác-Pongrác-Bonifác napjáig!

Olasz rizling - 130 din /lit
Lódi vörös - 150 din/lit

Kedves vásárlóinknak áldott Húsvéti ünnepeket kívánunk

Lódi pincészet

Eladó egy jó állapotban lévő Opel Astra 1.7 DTI, 2000-es kiadás, 5 ajtós, piros színű, decemberben volt szervizelve, új fékek, négy új téli gumi (Barum), négy használt nyári gumi, teljes felszerelés, a motor most lett átnézve. Megőrzött belső tér, ABS, szervó, hifi, elektromos kilométermérő, központi zár.

Érdeklődni: 069 730-594 mobilszámon vagy a 024/730-594-es telefonszámon.

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

Ünnepek alatt és után

- a reflux-tünetről -

A mi vidékünkön - a jelzett táj alatt értem egész Közép-Kelet Európát – az ünnepek mutatják meg, hogy ki a legény a gáton, akarom mondani, kit milyen gyomorral áldott meg a Teremtő. Ugyanis, amíg más országok-mondjam úgy szerencsésebbek?- egy, esetleg két napig ünnepelnek világi és egyházi viszonylatban is, mi, hála a szocializmus fél évszázadának, megszoktuk a négy-öt napos össze-visszavont ünneplést. S ezt a szokást átmentettük –felfoghatatlan sikerrel - a rendszerváltozás utáni időkbe. Ünnepe lévén, a terítékre kerülnek azok az ételek is, amelyeket köznapokon egészségünkre, gyomrunkra ügyelve mellőzünk. Ezekben a tömörített ünnepi napokban, rendszerint túlszárnyaljuk nagyságrendben az orvosi statisztika jelzéseit minden betegcsoportban, de elsősorban a gyomorbántalmak terén. Nem csoda, hiszen a három-négy napos ünnep nem igen kínál más okosabb szórakozást vidékünkön, a Tv, és a csendes, óvatos, kirakbámuló sétákon kívül, hiszen ez az, amit még zsugorodó zsebünk is elvisel. Mindezt, hazatértünk után tetézi a gazdag ebéd vagy vacsora, zsíros, erősen fűszerezett ételek beiktatásával. A medicina jelzései szerint minden harmadik, de nekem ilyenkor úgy tűnik sokkal több, akár minden második ember panaszkodik a gyomorégéses tünetekre. Az orvostudomány reflux-betegségnek hívja azt a jelenséget, amikor a gyomorból, kellemetlen, égő érzés kíséretében a gyomorsav és az étel visszakerül a nyelőcsőbe. Különösen tűrhetetlen, már-már fullasztó az égés fekvő helyzetben. Igaz, a gondviselés elzárta ezt a természetellenes utat egy izomgyűrűvel, ám - Isten tervez, ember végez -, ha túl sokat eszünk, a hosszasan terhelő nyomás fellazítja a záró izmot, s beáll a reflux-jelenség. Az izom ellazítását nagy-

ban elősegítik még az alkohol, a szénsavas üdítők, a fűszerek – bors és paprika -, a zsíros ételek, a koffein. Nem tudnám felsorolni, melyek azok a fűszerek, amelyeket kerülni kell, ugyanis a túlérzékenység a reflux-jelenségre minden ember más és más. A józanész azt diktálja, hogy egyrészt jegyezzük fel, melyik étel okozta panaszt, és ezeket kerüljük, másrészt, ne együk túl magunkat soha. Jut eszembe, egy 95 éves, Szabadkán igen ismert asszony vallomása a rendelőmben: „doktor uram, én még életemben nem laktam jól.” Ehhez persze alkat és akarat is kelletik.

Ha már megtörtént a baj, íme egy-két jó tanács: ebéd után kiadós, legalább egy órás séta; sűrűn nyeljük, nyálunk ugyanis lefelé mozgatja az ételt a nyelőcsőben, a nyáltermelést pedig segíti a rágógumi. A lefekvést halasszuk legalább háromóránnyal evés után, akkor is vállunk legyen magasabban a gyomortól. Gyors segítségként igénybe vehetők a savmegkötő szerek, például a magnézium- vagy alumínium-dioxid. Két órával az étkezés után, valamint elalvás előtt bevéve semlegesítik, illetve megkötik a felesleges gyomorsavat. Hatékonyak a lúgos ásványvizek is. Utána legjobb, ha koplalunk, és folyadékként görcsoldó kamillateát iszunk. Másnap már fogyaszthatók kímélő ételek, a zabpehely, a sós vízben főtt burgonya, kétszersült. További kellemes, reflux-nélküli ünneplést kíván

Dr. Kerekes József, az intenzív terápia ny. főorvosa

****MIT, MIVEL?***

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Húsvéti tojásos sonkás pite

Hozzávalók:

A tésztához
18-20 dkg finomliszt
csipetnyi só
15 dkg Rama
2-3 evőkanál jéghideg víz
A tészta nyújtásához
finomliszt
A forma kikenéséhez
2 dkg Rama
A töltelékhez
20 dkg reszelni való kecskesajt
20 dkg natúr krémsajt
2 dl sűrű főzőtejszín
3 tojás
4 főtt tojás
20 dkg főtt, füstölt sonka
1 csapott evőkanálnyi friss, vagy kb.1
kiskanálnyi szárított kakukkfű
maréknyi kockélt paradicsom
só
őrölt fehér bors

Elkészítés:

A tésztához való lisztet egy tálba szórjuk, csipetnyit megsózzuk, a kis kockákra vágott hideg Ramát hozzáadjuk, majd két tenyerünk közt morzsolgatva, a vége felé a vizet hozzáadva gyors mozdulatokkal, hogy ne legyen ideje megmelegedni a kezünkől a

Ramának, tésztává gyúrjuk. Meglisztezett gyúrólapra kerekre ellapítjuk, majd kibélelünk vele egy 26 centi átmérőjű, alacsony peremű tortaformát (pié formát) úgy, hogy pereme is legyen. Letakarva fél órára betesszük a hűtőszekrénybe, majd villával megszurkáljuk és előmelegített sütőben, a közepesenél nagyobb lánggal (190 °C; légkeveréses sütőben 175 °C) kb.10 perc alatt elősütjük. Amíg a tészta sül, elkészítjük a töltelékét. A kecskesajtot egy tálba reszeljük, a krémsajtot, a tejszínt és a nyers tojásokat hozzáadjuk. Enyhén megsózzuk, megborsozzuk, a fölaprított friss, vagy az összemorzolt szárított kakukkfűvel fűszerezzük, jól összekeverjük. A főtt

tojást szeletelével vékony karikákra vágjuk, és az elősütött tésztát körben szépen kirakjuk vele. A sonkát apró kockákra vágjuk, a tojásra szórjuk, majd a sajtos masszával az egészet leöntjük, elsimítjuk. A kockélt paradicsomokat beleszórjuk, (ha nagyok, akkor félbevágjuk előtte), hogy mindenhová egyformán jusson belőle. A sütőbe visszatolva, változatlan lánggal 35-40 percig sütjük. Kb. 15 percnyi pihentetés után, cikkekre vágva tálaljuk. Nem csak ebédre melegen, de vacsorára hidegen is kitűnő.

Tippek

A kecskesajt helyett használhatunk más olcsóbb sajtot is, például eidamit, vagy trappistát.

forrás: www.sutigyar.hu
szerk.

FECSKE TOLL

CSONKA CSAPAT

Idézőjeles emberek,
hitük fanatikusan erőltetett,
átlátszó mint a nejlon köpönyeg.
Nem véd hidegtől, szélről se bajtól,
nem takar csak korcs alakot,
sajtol, facsar, fonnyaszt, magával vonzol,
szemek örvénylő mélysége,
ártatlanokat sodor veszélybe,
szegények mint a templom egere.
Vakon tapogatóznak,
előttük arc nélkül halad
s vezeti őket a csonka csapat.

Bácsi (Vajda) Sára

TÁVOL

Messze távol,
kietlen pusztákon,
barangol magában
egy eltévedt lélek.
Sehol sincs menedék,
nincs ki hozzá szólna.
Mindenkitől távol,
s egyre csak távolodik.
Nem talál kiutat,
szeme egy kis fényt kutat.
Nem lát semmi mást,
csak mindent betöltő ürességet.
Mégis egy pillanatra,
mintha fény pislákolna a távolba,
magasan az égben,
kigyúlt a remény csillaga.

Verbászi Hajnalka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Újszülöttek

Benedek Losonci Mónika és Benedek

Béla kisfiuk **Boldizsár**

Murišić Miloš és Tamara kisfiuk

Danilo

Gajdašević Dejan és Mileva kisfiuk

Vojin

Redžep Krasnići i Jasmina Maroli

kislányuk **Šahide**

Barcza János és Anita (Szabó)

kislányuk **Gréta**

Elhunytak

Ilić Joke február 3, 92 évében

Bányai Mária szül. Konc Mária

február 9, 67 évében

Szeles József február 11, 57 évében

Id. Ujvári Antal február 11, 77 évében

Tujković J. Dragoljub (Garo)

február 12, 56 évében

Budai Julianna szül. Makai

Julianna február 12, 66 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a "Tiho" temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet- és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehely, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.

E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Bojtos Béla, Bertók Z. Tatjana, Hajvert Lódi Andrea, Krisztián Irén, Dr. Kerekes József, Kórizs József, Molnár Károly, Nagy Zita, Nagy Erzsébet, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pál Eszter, Szabó Andrea, Szukola Béla, Juhász Attila, Verbászi Hajnalka. Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2013. március.

CIP – Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
659.3 (497.113)

FECSKE: bácsfeketehelyi havilap / szerkesztő Bácsi Róbert
– 1. évf. sz. (2004) – Bácsfeketehely: Zöld Dombok környezet- és
közösségfejlesztési szervezet, 2004. – Illusz. : 30 cm

Meseéno.

ISSN 2217-3706

COBISS.SR-ID 201634567

Farsang 2013

